

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת איילת הוד-טל

התובעים

1. רפי בן חיים ת.ז. xxxxxxxx
2. נטלי בן חיים ת.ז. xxxxxxxx

נגד

תאגיד השידור כאן חברות 500501952

הנתבע

1

פסק דין

2

3 לפניי תביעה כספית ע"ס 140,000 ₪ המבוססת על טענות לביצוע פרסומים על פי חוק איסור לשון
4 הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – **חוק לשון הרע**). בנוסף, התובעים מייחסים לפרסום עוולות שונות מכוח
5 חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – **חוק הפרטיות**) ופקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן –
6 **הפקודה**).

7

8

הצדדים

9

- 10 1. התובעים הינם זוג נשוי תושבי יקנעם, הורים לילדים.
- 11 התובע עובד כצלם אירועים והתובעת עובדת כמנהלת חשבונות במשרד רואי חשבון מוכר.
- 12 2. הנתבע הוא תאגיד אשר הוקם מכוח חוק השידור הציבורי הישראלי, תשע"ד-2014, המפעיל
13 ערוצי טלוויזיה ורדיו.

14

15

הפרסום

16

- 17 3. ביום 14.6.19, ערב שישי, שודרה בערוץ הטלוויזיה של הנתבע כתבתו של מר תומר ממיה (להלן
18 – **הכתב**) אשר עסקה בביטול פסטיבל ה-'דוף' על ידי המשטרה עקב חשד לסחר בסמים (להלן
19 – **הכתבה**).
- 20 4. במסגרת הכתבה, רואיין מארגן הפסטיבל, ד"ר שחר זירקין, אשר סיפר על האופן בו המשטרה
21 הודיעה על ביטול הפסטיבל, כשלושה ימים בלבד לפני מועד תחילתו. ד"ר זירקין הלן על
22 התנהלות המשטרה וטען בכתבה, בין היתר, כך –
23 **"אתם משטרת ישראל. יש לכם את כל האמצעים לבוא, לחפש לבדוק, למצוא, לעצור את**
24 **האשמים. אם באמת יש את הסמים האלה, כפי שאתם טוענים לאן הם ילכו, הסמים**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- האלה? הם ילכו עכשיו למסיבות פיראטיות והסכנה לציבור תהיה הרבה הרבה יותר גדולה. אז מה התשובה של התובעת הייתה לעניין הזה? 'זה לא בחסות המשטרה אז לא אכפת לנו' העניין הזה של 72 השעות, הסתבר שאנחנו לא הראשונים. 'פסטיבל יוניטי', מסיבה שהייתה אמורה להיות בדרום ועוד מסיבה בפורים של יוניטי גם כן שהייתה אמורה להיות בצפון 72 שעות לפני האירוע, המשטרה מודיעה להם, 'מידעים מודיעיניים' אותו טריק"
5. מיד לאחר ציטוט זה, בדקה 33:33 לתוך הכתבה, מופיע סרטון של כ-6 שניות (להלן – הפרסום) בו נראים שני התובעים בצילום קלוז-אפ (Close up), כאשר הצילום הינו לא ממוקד ובעל שוליים מוכהים. בצילום נראים התובעים מתנועעים כאשר לצילום אפקט של הילוך איטי עם שובלים של התנועות. אפקט הצילום בפרסום מקנה לצופה הסביר מצג של שכרון חושים.
6. התובעים טוענים כי הפרסום לקוח מתוך סרטון פרטי אשר צולם ונערך על ידי הגב' ליאורה זצ"יב בשנת 2014. התובעים צירפו את חומר הגלם אשר ממנו לקוח הפרסום, בו לא מופיעים האפקטים האמורים.
7. התובע פנה בסמוך לאחר פרסום הכתבה (ביום 15.6.19 בשעה 17:00) בהודעה למערכת החדשות של הנתבע בדף הפייסבוק. בהודעה זו טען כי השימוש בסרטון נעשה ללא אישור ודרש להסיר את השתתפות התובעים בכתבה. ביום 16.6.19 בשעה 20:09 נשלחה הודעה נוספת עם דרישה דומה (נספח ה'1 לכתב התביעה).
8. במקביל פנה התובע גם לכתב בהודעה ביום 14.6.19 בשעה 07:23 (נספח ה' לכתב התביעה). הכתב השיב לתובע כי הצילומים הועברו אליו ממארגן הפסטיבל עם אישור לשימוש בהם. התובע ביקש בפנייתו כי תוסר השתתפות התובעים בפרסום או לחלופין כי פניהם יטושטשו. להלן ציטוט של ההתכתבות בין השניים –
- "התובע – תומר שלום. שמי רפי ואני פונה אליך בדרישה להסרת השתתפותי והשתתפות אישתי/ טשטוש פנינו בכתבתך בו ראיית את שחר זירקין ממארגני פסטיבל הדוף.. לתדהמתנו מסתבר שערכתם חומרים שצולמו על ידי חברה שלנו והופענו בכתבתכם מבלי שאישרנו את השתתפותנו ואף אחד מטעם המערכת שלכם לא פנה אלינו או ביקש אישור לכך .. אנחנו דורשים שנושא זה יטופל בהקדם האפשרי אין שום הצדקה לכך שנכפה עלינו להשתתף בסרטון שלכם ללא ידיעתנו והסכמתנו!!! ...
- הכתב – היי רפי שאלתי בכתב את שחר זירקין למי שייכים החומרים והוא אמר שאפשר להשתמש בהם, יתרה מכך הוא שלח לי אותם
- התובע – סורי שחכתי לציין שאנחנו מופיעים בין הדקות 3:33-3:39 אוקיי אני לא מחפש "אשמים"/לוקחים אחריות... רק מבקש שיטשטשו אותנו.. הכתבה מבורכת אבל אנחנו לא מעוניינים להופיע בה.. זה עושה לנו תחושה של אי נוחות ופונים אלינו מכרים .. זה ממש נכפה עלינו .. ואנחנו לא מעוניינים בכך.. לטיפולך נודה!!!

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

הכתב – אבדוק ביום ראשון מה ניתן לעשות, מתנצל על אי הנוחות אך באמת שפעלנו לפי כל מה שצריך. בכל מקרה אבדוק ביום ראשון

התובע – אני ממש מודה לך!! כתבתי גם בפניות הציבור באתר.. הסרטון הספציפי הזה צולם ונערך על ידי חברה שלנו ולכן זרמנו איתה... אנחנו קנאים לפרטיות שלנו ולא היה לנו מושג שזה יצא באופן שמוציא אותנו לא טוב..

הכתב – שוב אני מתנצל, לאף אחד מהמשתתפים בהכנה של הכתבה לא הייתה כוונה רעה, להפך... אבל אני מבין לגמרי, אבדוק ביום ראשון ואעדכן

התובע – בדקתי כרגע מול הצלמת והעורכת והיא אמרה לי שהקליפ לא הוא פרטי שלה לא כעבודה עבור הפסטיבל ולא קיבלה עבורו תשלום. היא מהבוקר בקשר עם עורך דין בעניין וכועסת על כך שהיה שימוש ללא ידיעתה פעמיים. אז מבחינתנו כל רגע שעובר וכל צפייה של אנשים שמכירים אותנו גורמת לנו נזק ואי נעימות. אם אפשר שוט תסירו את הכתבה בהקדם

הכתב – יום שישי עכשיו. 23:30 בלילה. אין לי מחלקה משפטית או עורך שיסיר.

בכל מקרה כמו שאמרתי קבלנו אישור.

ומעבר לזה אתייעץ עם המחלקה המשפטית ביום ראשון אני לא ראשי להמשיך שיחה בנושאים האלה

התובע – 👍

לילה טוב"

(כך מופיע הכיתוב במקור- אה"ט).

9. הכתב הגיש תצהיר בו הבהיר כי מיד בבוקר יום ראשון 16.6.19 פנה למחלקה הרלוונטית בבקשה לטשטוש פני התובעים והדבר בוצע עוד באותו היום.

10. אין מחלוקת כי הכתבה במלואה עדיין זמינה לצפייה באתר YOUTUBE אלא שפניהם של התובעים בפרסום מטושטשים באופן שלא ניתן לזהותם כלל.

11. במסגרת ניהול ההליך נאותו הצדדים לוותר על הליך שמיעת ראיות ולהגיש סיכומים על יסוד כתבי הטענות על נספחיהם. משהושלמה הגשת הסיכומים, בשלה העת להכריע.

דיון והכרעה

לשון הרע – המסגרת הנורמטיבית

12. סעיף 1 לחוק קובע כך –

"1. לשון הרע מהי

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

- 1 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבז או ללעג מצדם;
- 2 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 3 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
- 4 במקצועו;
- 5 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"
- 6 13. סעיף 7 לחוק מגדיר את העוולה האזרחית של לשון הרע - "פרסום לשון הרע לאדם או יותר
- 7 זולת הנפגע..."
- 8 'פרסום' מוגדר בסעיף 2(א) לחוק כך –
- 9 "פרסום, לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל
- 10 וכל אמצעי אחר".
- 11 קיומו של 'פרסום' מותנה בכך שדבר לשון הרע הגיע לנמען שאינו התובע או הנתבע.
- 12 14. לצורך חיוב על פי עוולה זו, על התובע להוכיח קיומם של שלושה רכיבים –
- 13 א. קיומו של 'פרסום';
- 14 ב. אדם נוסף מלבד התובע נחשף לפרסום;
- 15 ג. הפרסום כולל 'לשון הרע'.
- 16 15. בחינת משמעות תוכן הפרסום לשם קביעה האם בלשון הרע מדובר אם לאו, נעשית באופן
- 17 אובייקטיבי, מנקודת מבטו של האדם הסביר ולא דווקא כיצד פורשו בפועל על ידי הצדדים,
- 18 או על ידי הנמענים (ראו רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אל ערב בע"מ (פורסם במאגרים, 24.2.13
- 19 וכן ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר דיין-אורבך (פורסם במאגרים, 8.2.12), בפסקה 83). היות תוכן
- 20 הפרסום בגדר 'לשון הרע' יכולה להילמד "כאשר היא משתמעת מן הפרסום עצמו; או כאשר
- 21 על פניו הפרסום תמים, אולם קיימות נסיבות חיצוניות שמשוות לו מובן פוגעני" (ע"א 6903/12
- 22 Canwest Global Communications Corp נ' עזור (פורסם במאגרים, 22.7.15) בס'
- 23 21).
- 24 16. אם הוכח פרסום לשון הרע העומד בכל הקריטריונים האמורים, יש לדון בהגנות הכלולות בגדר
- 25 חוק לשון הרע כאשר הנטל להוכיח את תחולתן מוטל על הנתבע-המפרסם. רק לאחר מכן יש
- 26 לדון בנושא הסעד.
- 27 17. יש לזכור כי ההסדרים הקבועים בחוק, מבטאים מערכת איזון עדינה בין זכותו של הנפגע לשמו
- 28 הטוב, לבין זכותו של המפרסם לחופש הביטוי, אשר שתיהן נגזרות מהערך החוקתי של כבוד
- 29 האדם (ע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל (פורסם
- 30 בנבו, 30.04.2017) בס' 17 וע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp
- 31 נ' עזור (פורסם במאגרים, 22.7.15) בס' 9).
- 32
- 33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

בחירת הפרסום הנדון בעניינו- האם מדובר בלשון הרע?

- 1
- 2
- 3 18. הוכח כי בענייננו מתקיים פרסום ברשתות חברתיות ובמרשתת אשר הגיע לעשרות אלפי צופים,
- 4 כפי העולה מנספחי ד' לכתב התביעה. לכן, מתקיימים שני התנאים הראשונים הנדרשים
- 5 לקיומה של עוולה לפי חוק לשון הרע.
- 6 19. הצדדים חלוקים בשאלת קיומה של לשון הרע בפרסום.
- 7 התובעים טוענים כי אופן הפרסום והקשרו, בשים לב לדברים שנאמרו קודם לכן בכתבה, מוביל
- 8 להצגתם כמעורבים בסחר בסמים.
- 9 הנתבע טוען כי הם הוצגו כחלק מכתבה חיובית על הפסטיבל, אשר הציגה עמדה המתנגדת
- 10 לביטולו. מה גם שלא ניתן היה לייחס לתובעים השתתפות בפסטיבל, שכן זה בוטל ולכל היותר
- 11 ניתן לייחס להם השתתפות בפסטיבלים קודמים, אשר קיבלו את אישורי המשטרה הנדרשים
- 12 ואין כל הקשר שלילי ביחס אליהם. על כן, לטענת הנתבע, אין מדובר בפרסום המהווה 'לשון
- 13 הרע' כלפי התובעים.
- 14 20. צפייה אובייקטיבית בסרטון בו מופיעים התובעים יוצרת מצג של שכרון חושים. אופן עריכתו
- 15 מרחיק אותו מאוד מהאופן בו מוצגים התובעים בסרטון המקורי. עם זאת, עריכת הסרטון לא
- 16 בהכרח נעשתה על ידי הנתבע. התובע עצמו כותב, בתכתובת שקדמה להגשת התביעה, כי
- 17 הסרטון צולם ונערך על ידי גב' זצ"יב ולכן לא ניתן לייחס את אופן עריכת הסרטון לנתבע
- 18 דווקא. בין אם נערך על ידי הנתבע ובין אם לאו, הצמדת הסרטון במתכונתו להתייחסות לביטול
- 19 הפסטיבל עקב חשד לסחר בסמים, גורם לצופה הסביר לייחס לתובעים מעורבות בצריכה או
- 20 סחר בסמים.
- 21 21. נתתי דעתי למחלוקת העובדתית שנתגלעה בין הצדדים ביחס לנסיבות צילום הסרטון, האם
- 22 מדובר בסרטון שצולם בפסטיבל עצמו או בארוע פרטי אחר, אך גם למחלוקת זו אין חשיבות
- 23 בעיני לצורך ההכרעה.
- 24 22. לטעמי, הצגת אדם באופן הרומז לצופה הסביר כי הוא משתמש או סוחר בסמים, עונה על
- 25 הגדרת 'לשון הרע' בס' 1(2)–(3) לחוק לשון הרע ובהקשר בו צולמה הכתבה אין משמעות
- 26 אמיתית למקום צילום הסרטון המקורי בפועל.
- 27 23. משעה שמתקיימים תנאי החוק לקבוע כי מדובר בפרסום העונה על הגדרת לשון הרע, יש לבחון
- 28 האם חלות הגנות להן טוען הנתבע.
- 29

תחולת הגנות על פי חוק

- 30
- 31
- 32 24. הנתבע טוענת כי חלות בעניין זה הגנות הקבועות בס' 15(1)–(2) לחוק לשון הרע, כלשון –
- 33 **15. הגנת תום לב**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

(1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

25. על מנת לחסות תחת הגנות אלה, חובה על הנתבע להוכיח שפעל בתום לב. ראו בע"מ 1620/17 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, 21/03/17) בס' 7 –

"פעולה בתום לב היא אכן התנאי היסודי להתקיימות אילו מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, אולם דרישת תום הלב עשויה להתפרש באופן שונה ביחס לכל אחת מהחלופות, בהתאם למטרתה של כל חלופה וחלופה..." ראו גם ע"א 6903/12 דלעיל בס' 49.

26. הנטל להוכחת קיומו של תום לב מוטל על המפרסם וניתן להסתמך לשם כך על החזקה הקבועה בס' 16(א) לחוק לשון הרע (ע"א 844/12 מולקנדוב נ' פורוש (פורסם במאגרים, 22.02.2017) בס' 44).

27. מהנתונים העולים בפניי, ובמיוחד תשובותיו של הכתב לתובע בזמן אמת, יש ממש בעמדת הנתבע לפיה הסרטון המופיע בפרסום הגיע אליו ביחד עם עוד סרטונים מטעם מארגן הפסטיבל עם אישור לעשות שימוש בהם (נספח 2 לכתב ההגנה). כלומר, לנתבע או לכתב לא היתה סיבה לחשוב כי מדובר בסרטון שאינו קשור לפסטיבל או שאין רשות לעשות בו שימוש.

בנוסף וכפי שהובהר לעיל, נראה כי עריכת הסרטון בוצעה על ידי צלמת הסרטון ולא מטעם הנתבע. לכן, לא הוכחה פעולה יזומה של הנתבע שהובילה לקיום 'לשון הרע' כלפי התובעים. טענת הנתבע, שלא הופרכה, היא שהכתב קיבל את הסרטון כמות שהוא עם אישור ממארגן הפסטיבל לעשות בו שימוש לצורך הכתבה.

יותר מכך, ניתן לראות כי הכתב והנתבע פעלו באופן מהיר והחלטי לטשטוש פני התובעים סמוך לאחר שהתקבלה הפנייה מטעם התובעים בנושא באופן שלמעשה מבטל את המשך תחולת הפרסום. גם התנהלות זו מעידה על תום ליבם של הנוגעים בדבר מטעם הנתבע.

28. התובעים מסתמכים על ע"א (ת"א) 3645/07 קוזובר נ' חדשות 10 בע"מ (פורסם במאגרים, 12.5.09), כאשר לטענתם מאחר שבאותו מקרה חייבו את חברת החדשות לפצות את התובעת, הרי שמקל וחומר יש לעשות כן גם בענייננו. באותו עניין, כמו כאן, נקבע כי הסרטון שהוצג מהווה לשון הרע. אולם שם, בניגוד לעניין שלפניי, לא הוכח כי ניתנה הסכמה לשידור הסרטון. ויותר חשוב, שם הסרטון המווה לשון הרע שודר פעם שניה לאחר שהתובעת הבהירה לנתבעת כי היא מתנגדת לשידורו ולאחר שהגישה תביעה באותו עניין (ראו ס' 16 לפסק הדין).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

29. התובעים מתייחסים גם לפסיקת בית המשפט בת"א (של-ת"א) 165592-09 רוט נ' טיים
אאוט (מגזין) ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 16.1.11). שם דובר על כתבה שפורסמה על ליין
מסיבות של קהילת להט"ב אשר אליה צורפה תמונה של התובעים באותו הליך, אף שתמונה
זו צולמה במסיבה שאין לה קשר לקהילה. בית המשפט שם דן בשאלה אם פרסום זה מהווה
לשון הרע ובסופו של דבר קבע שאכן מדובר בלשון הרע. אולם, בבחינת ההגנות נקבע כי לא
נעשה בירור מספיק בנוגע לקשר בין התמונות לבין נושא הכתבה ולכן נקבע כי לא חלה הגנת
'תום הלב' באותו עניין (ס' 12 לפסק הדין). בענייננו, הכתב ביצע את המוטל עליו – גם לפני
הפרסום, כאשר וידא מול המקור כי מדובר בחומרים שיש אישור לפרסמם; וגם בדיעבד,
כאשר פעל לטשטש את דמויות התובעים מיד לאחר ששמע על כך שהם לא הסכימו כי
התמונה תופיע בכתבה.

30. על כן, לטעמי מתקיימת כאן ההגנה הקבועה בסעיף 15(1) לחוק לשון הרע בהתבסס על חזקת
תום הלב הקבועה בס' 16(א) לחוק ועל יסוד התנהלות הנתבע כפי שהוכחה לפניי. בנסיבות אלה,
אין מקום לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי על פי חוק לשון הרע ודין הטענות במישור זה
לדחייה. נתייחס בקצרה לטענות נוספות שהעלו התובעים בעניין הפרסום הנדון.

פגיעה בפרטיות ועוולות על פי פקודת הנזיקין

31. התובעים טוענים כי הפרסום מהווה פגיעה בפרטיות בהתאם לס' 2(4), (6)(8) ו-11 לחוק הגנת
הפרטיות, אשר זו לשונם –

"2. פגיעה בפרטיות מהי

פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

...

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

...

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;

...

(8) הפרה של חובת סודיות לגבי ענייניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או
משתמע;

...

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב

בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

32. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו", כך
שהחובה על פי חוק זה היא לקבל את הסכמתו של אדם לביצוע כל פעולה המוגדרת כפגיעה
בפרטיות על פי סעיף 2. סעיף 4 קובע כי פגיעה בפרטיות מהווה עוולה אזרחית, בהתאם לפקודה.
לטעמי, רק סעיף 2(4) רלוונטי לענייננו. התובעים לא הוכיחו כי המקרה נכנס בגדר יתר
הסעיפים הנטענים.
33. על אף שלטעמי הפרסום מהווה פגיעה בפרטיות בהתאם לס' 2(4) לחוק, גם במקרה זה חלות
הגנות מכוח ס' 18(2)(א), (ה) לחוק הגנת הפרטיות, אשר להלן לשון –
"18. הגנות מה הן
במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
...
(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
(א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
...
(ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות הרבים ודמות
הנפגע מופיעה בו באקראי;"
34. בענייננו, בחינת חומר הגלם שהציגו התובעים מעלה כי הסרטון הגולמי מהווה חלק מצילום
קבוצתי בו השתתפו התובעים, היינו צילום ברשות הרבים כחלק מקבוצת אנשים.
מהודעת התובע בנספח ה/1 לכתב התביעה עולה כי "צלמת ועורכת הסרטון היא חברה שלנו-
זהו סרטון פרטי שצילמה ופירסמה אותו בערוץ פרטי משלה...". כלומר, התובעים נתנו
הסכמתם כי סרטון זה יופץ ברשות הרבים. אף אם לא נתנו הסכמתם לשידור בכתבה, הרי
שלנתבע לא היתה כל דרך לדעת על כך. הנתבע קיבלה את הסכמת מקור הכתבה לשימוש
בסרטונים שהעביר לה ודי בכך.
אשר על כן, יש לדחות גם עילת תביעה בגין פגיעה בפרטיות.
35. התובעים טוענים כי ניתן להחיל על הפרסום גם עוולות מכוח הפקודה – רשלנות והפרת חובה
חקוקה. נוכח המסקנה הנובעת מהדיון בחוקים הרלבנטיים למקרה, מסכימה אני עם עמדת
הנתבע לפיה אין מקום לאפשר שימוש בפקודה כדי לעקוף את ההגנות הקבועות בחוקים אלה.
למעלה מן הדרוש ובשים לב לדיון דלעיל בנוגע לתחולת ההגנות, איני סבורה כי ניתן לייחס
לנתבע רשלנות כלשהי או הפרת חובה חקוקה. נהפוך הוא. הנתבע שידר את הכתבה במטרה
למלא את תפקידו העיתונאי הלגיטימי ומשעה שיש עניין ציבורי בנושא. הפרסום נכלל בכתבה
לאחר שנמסר לנתבע ממארגן הפסטיבל אשר היווה למעשה הדמות המרכזית בכתבה, ואישר
לנתבע את השימוש בו. כאשר הגיעה תלונת התובעים, התנהלה הנתבע בתום לב ובמהירות
במטרה להסיר את הפגיעה וזו אכן הוסרה תוך זמן קצר.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 23060-08-19 בן חיים ואח' נ' תאגיד השידור כאן

תיק חיצוני:

סוף דבר, דין התביעה להידחות.

נוכח הזמן שנחסך בניהול ההליך נוכח ההסכמה הדיונית ובנסיבות הקיימות, יישאו התובעים בהוצאות הנתבע ושכ"ט עו"ד בגין ניהול הליך זה בסכום מתון וכולל של 3,500 ₪.

ניתנה היום, ז' ניסן תש"פ, 01 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

איילת הוד-טל, שופטת